

הנחיה מס' 9.7 - מתן הודעה לבית המשפט על התקופה שבה היה הנאשם נתון במעצר או במעצר בית	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	27 יולי 1990; 5 יולי 1992; 2 ינואר 1994

9.7 מתן הודעה לבית המשפט על התקופה שבה היה הנאשם נתון במעצר או במעצר בית

1. תקנה 30 לתקנות סדר הדין הפלילי¹ קובעת:

"לפני שיטיל בית המשפט עונש, יברר אם היה הנאשם נתון במעצר בשל העבירה עליה הואשם".
2. על פי פסיקת בית המשפט העליון, ככלל, יש לקחת בחשבון לצורך גזירת העונש, את התקופה שבה שהה הנאשם במעצר, ולהפחיתה מתקופת המאסר בפועל הנגזרת עליו.
3. ההיגיון מחייב כי מתקופת המאסר שנגזרת על הנאשם ראוי לנכות לא רק את התקופה שבה שהה במעצר עד לתום ההליכים, אלא גם את התקופה שבה שהה במעצר לצרכי חקירה במסגרת תיק זה.
4. לפיכך, יש להקפיד ולציין בכתב האישום את המועד שבו נעצר הנאשם ואת מועד שחרורו בערבות ושמות הערבים (אם שוחרר).
5. בשלב הטעונים לעונש, על הפרקליט המופיע בתיק לברר קודם למועד הדיון מה היה בדיוק האורך הכולל של התקופה שבה שהה הנאשם במעצר. במסגרת זו על הפרקליט לבדוק אם הנאשם היה נתון במעצר בשלב החקירה, אם הנאשם נעצר עד לתום ההליכים נגדו; ואם חל שינוי בסוגיית מעצרו בתקופה שבין הגשת כתב האישום לסיום המשפט.
6. בטרם מתן גזר הדין יש ליידע את בית המשפט לגבי תקופת המעצר שבה היה נתון הנאשם במעצר, כדי שהשופט יכלול תקופה זו בתקופת המאסר שהוא גוזר.
7. אשר לנאשם שהיה נתון ב"מעצר בית" בגין העבירה שבה הואשם, הרי שעל פי הפסיקה, ככלל, אין להפחית תקופה זו מתקופת המאסר הנגזרת עליו. יחד עם זאת, תקופת מעצר הבית יכול שתהווה שיקול במכלול השיקולים, בקביעת תקופת המאסר בפועל; ובית המשפט רשאי - ובמקרים הולמים אף רצוי הדבר - להביא בחשבון במידה זו או אחרת, את העובדה שהנאשם היה נתון במעצר בית, בבואו לקבוע את אורך תקופת המאסר בפועל שתושת על הנאשם; לעניין עניין עניין דקה, בעמ' 80.²
8. לפיכך, אף שתקנה 30 דלעיל אינה מתייחסת לכאורה ל"מעצר בית", על הפרקליט לברר לפני הדיון גם את השאלה: האם הנאשם שהה במעצר בית, לרבות תנאי מעצר הבית ואורך התקופה, וליידע על כך את בית המשפט בשלב הטיעון לעונש.

¹ תקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, ק"ת 1200.

² ע"פ 1626/91 דקה נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(5) 76 (1991).